

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci žalobcu: **JUDr. J. J., R.** správca konkurznej podstaty úpadcu B. S., a. s., B., zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. L. J., s. r. o., D., proti žalovaným: **1/ S. I., a. s., D.**, IČO: X., **2/ S. I., a. s., D.**, IČO: X., obidvaja zastúpení AK H., spol. s r. o., N., **o určenie, že hnutel'né a nehnuteľné veci patria do konkurznej podstaty úpadcu**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19. decembra 2011, č. k. 3 Cb 1015/2001-279, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19. decembra 2011 č. k. 3 Cb 1015/2001-279 **p o t v r d z u j e .**

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému v 1/ a 2/ rade náhradu trov odvolacieho konania 66,32 Eur na účet právneho zástupcovi žalovaných v 1/ a 2/ rade.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh žalobcu, ktorým sa domáhal určenia, že nehnuteľnosti, zapísané na Okresnom úrade v B., odbor katastra nehnuteľností na LV č. X. (X.) ako priemyselný závod č. s. X. č. X. - zastavaná plocha o výmere 11 905 m², priemyselný závod č. s. X. č. X – zastavaná plocha o výmere 287 m², priemyselný závod č. s. X. č. X. – zastavaná plocha o výmere 790 m², priemyselný závod č. s.

X. č. X. - zastavaná plocha o výmere 12 392 m², priemyselný závod č. s. X. č. X. - zastavaná plocha o výmere 272 m², priemyselný závod č. s. X. č. X. - zastavaná plocha o výmere 921 m², priemyselný závod č. s. X. č. X. - zastavaná plocha o výmere 457 m², priemyselný závod č. s. X. č. X. - zastavaná plocha o výmere 55 m², priemyselný závod č. s. X. č. X. - zastavaná plocha 66 m², reg. stanica č. s. X. č. X - zastavaná plocha o výmere 102 m² a na nej sa nachádzajúci priemyselný závod - recirkulačná stanica, č. s. X. č. X. zastavaná plocha o výmere 60 m² a na nej sa nachádzajúci priemyselný závod - sklad plynov, č. s. X. č. X. - zastavaná plocha o výmere 375 m² a na nej sa nachádzajúci priemyselný závod - sklad olejov, č. s. X. č. X. - zastavaná plocha o výmere 99 m² a na nej sa nachádzajúci sklad odpadových olejov - sklad olejov, č. s. X. č. X. zastavaná plocha o výmere 787 m² a na nej sa nachádzajúca požiarna zbrojnica a garáže I.E., č. s. X. č. X. - zastavaná plocha o výmere 547 m² a na nej sa nachádzajúci priemyselný závod, patria do konkurznej podstaty úpadcu B. S. a. s. so sídlom v B.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na návrh žalobcu súd uznesením zo dňa 22. 11. 2001 (č. l. 8) pripustil do konania spoločnosť S. I., a. s., ako žalovaného 2/. Ďalej uviedol, že uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. K 29/93-38 zo dňa 22. 04.1998 bol na majetok dlžníka B. S., a. s. vyhlásený konkurz a do funkcie správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. J. J. Na schôdzi veriteľov 07. 10. 1993 bola zvolená rada veriteľov a bol schválený projekt ozdravenia, rada veriteľov do dvoch mesiacov od 01. 02. 1998 neoznámila súdu plnenie projektu ozdravenia a podľa § 70 a ods. 5 ZKV dohodovacie konanie podľa zákona bolo skončené. Vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu na správcu konkurznej podstaty prechádza oprávnenie nakladať s majetkom podstaty, ako aj výkon práv a povinností, ktoré súvisia s nakladaním s majetkom podstaty, a z tohto dôvodu súd prvého stupňa považoval ustanoveného správcu konkurznej podstaty za aktívne legitimovaného na podanie žaloby v tomto konaní.

Rozhodnutie vo veci samej súd prvého stupňa odôvodnil tým, že v konaní bolo zistené, že rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 11. 11. 2005 č. k. 3Cb 361/2001-469 bola zamietnutá žaloba o určenie neúčinnosti kúpnych zmlúv a zmluvy o postúpení a prevzatí dodávateľských záväzkov z 19. 07. 1995, podľa ktorých došlo k prevodu nehnuteľností zapísaných na LV č. X. kat. územie B. z úpadcu na žalovaného 1/. Uvedený rozsudok bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 12. 08. 2009 sp. zn.

1Obo 36/2008 a podnety žalobcu na podanie mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom SR boli odmietnuté. Ďalej v odôvodnení veci samej uviedol, že ak má správca pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše ju do podstaty s poznámkou a z podstaty je možné ju vylúčiť na základe rozhodnutia súdu, že určitá vec nepatrí do podstaty. Zákonná úprava teda predpokladá negatívny výrok, že vec nepatrí do podstaty, a nie žalobcom požadovaný pozitívny výrok, že vec patrí do podstaty. Ak teda žalobca mal za to, že vec patrí do podstaty, mal postupovať podľa úpravy uvedenej v § 19 ZKV, pričom pri uplatnení práva podľa uvedeného ustanovenia sa nevyžaduje posudzovať, či na podaní takej žaloby je daný naliehavý právny záujem. Keďže však žalobca sporné nehnuteľnosti a hnutelné veci nezapísal do konkurznej podstaty, súd má za to, že na žalobe na určenie, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. X. /X./ a s tým spojené hnutelné veci patria do konkurznej podstaty úpadcu, nie je daný právny záujem, a tým ani naliehavý právny záujem. Z rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 4C 69/99-274 zo dňa 28. 02. 2001 súd zistil, že v uvedenom konaní sa žalobca domáhal určenia vlastníckeho práva k totožným nehnuteľnostiam, ohľadne ktorých v tomto konaní žiada určiť, že patria do konkurznej podstaty úpadcu a uvedená žaloba bola právoplatne zamietnutá, keď súd neuznal, že kúpne zmluvy, na základe ktorých žalovaný 1/ nadobudol vlastnícke právo, sú neplatné. V konaní súd posudzoval platnosť právnych úkonov aj z hľadiska dobrých mravov a konštatoval, že nebola preukázaná nepoctivosť konania, či už na strane predávajúceho alebo kupujúceho, ani zámer ukrátiť prípadných veriteľov. Taktiež uviedol, že trestné stíhanie obvinených Ing. B. S., L. L. pre trestný čin zneužívania informácií v obchodnom styku spolupáchateľstvom, bolo zastavené, pretože je neprípustné, lebo ide o osoby, proti ktorým sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozsudkom súdu. Súd prvého stupňa doplnil, že pokiaľ ide o posúdenie uvedeného skutku z hľadiska neplatnosti, či neúčinnosti predmetných právnych úkonov, toto už bolo posudzované súdmi so záverom, že sa nejedná o neplatné ani neúčinné právne úkony. Okrem toho, k uvedeným právnym úkonom došlo v rámci schváleného projektu ozdravenia a rada veriteľov s uvedenými úkonmi vyslovila súhlas, preto nemožno mať za to, že právne úkony úpadcu sú úkonmi v rozpore s dobrými mravmi.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešným žalovaným v konaní priznal náhradu trov konania za právne úkony a cestovné náhrady vo výške spolu 602,65 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť, príp. rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa nie je správny, pretože súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Predmetné rozhodnutie navyše je nutné považovať za nepreskúmateľné a zasahujúce do práva na právnu istotu a spravodlivé súdne konanie.

Namietal, že z odôvodnenia rozhodnutia nie je možné zistiť ako sa súd vysporiadal s námietkami žalobcu, poukazujúcimi na neplatnosť kúpnych zmlúv, ktoré majú byť právnym základom vzniku a existencie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam na strane žalovaných 1/ a 2/. Ďalej namietol formalistické poukázanie na rozhodnutie Okresného súdu B. sp. zn. 4C 69/99-274 z 28. 02. 2001 bez toho, aby súd odôvodnil, aký význam má mať toto rozhodnutie pre rozhodnutie v danej veci a ako malo toto rozhodnutie ovplyvniť úvahy súdu o konečnom rozhodnutí. Uvedené rozhodnutie podľa názoru odvolateľa vo vzťahu k tomuto konaniu nič neznamená a nevytvára žiadnu prekážku postupu konania za situácie, keď v čase jeho vyhlásenia ešte neboli známe výsledky trestného konania a nebol preukázaný fakt o porušení noriem trestného práva uzatvorením označených kúpnych zmlúv medzi úpadcom a žalovaným 1/.

Poukazuje ďalej na to, že konanie o určenie vlastníctva k veci nie je totožné s konaním o vylúčenie veci z konkurznej podstaty. Ďalej poukazuje na to, že v zmysle § 19 ZKV nemohol zapísať sporné nehnuteľnosti do konkurznej podstaty z dôvodu, že podľa listu vlastníctva, vedeného v katastri nehnuteľností, nebolo sporné, komu svedčí vlastníctvo týchto nehnuteľností, preto ustanovenie § 19 ZKV je uplatniteľné skôr pri hnutel'ných veciach, ktorých evidencia nepodlieha verejným zápisom.

Žalobca zastáva názor, že špecifikované nehnuteľnosti patria do konkurznej podstaty úpadcu, ktorý je ich jediným vlastníkom, pretože kúpne zmluvy, ktoré boli uzatvorené medzi úpadcom a žalovaným 1/ a následne aj tie, uzatvorené medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/, sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi. Uvedené kúpne zmluvy trpia absolútnou neplatnosťou, nakoľko ide o úkony, ktorými sa obchádza zákon, sú v rozpore so zákonom a aj s dobrými mravmi. Boli uzatvorené s cieľom vytunelovať úpadcu na úkor uspokojenia

konkurzných veriteľov. V tomto smere je predovšetkým potrebné poukázať na Uznesenie Krajskej prokuratúry v Bratislave sp. zn. 2Kv 34/02 z 20. 02. 2008, z ktorého vyplýva, že trestný skutok, spočívajúci v uzatvorení 17 kúpnych zmlúv v hodnote 1 741 211 962,79 Sk na úkor úpadcu, ktorými bol odpredaný podhodnotený hmotný a nehnuteľný majetok úpadcu v minimálnej cene 303 277 379,77 Sk žalovanému 1/, napĺňa skutkovú podstatu trestného činu zneužitia informácií v obchodnom styku. Trestné stíhanie v tomto konaní stíhaných osôb bolo zastavené pre neprípustnosť, nakoľko uvedený skutok je len čiastkovým útokom pokračujúcej trestnej činnosti, za ktorú boli obvinení právoplatne odsúdení Rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3T 7/00 z 18. 06. 2002, ktorý bol potvrdený Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 To 67/02 z 26. 03. 2003. Ďalej žalobca uviedol, že na tieto okolnosti nebolo poukázané v žiadnom inom konaní a žiadny súd sa s nimi nemal príležitosť vysporiadať.

Správanie sa odporcu voči úpadcovi pri uzatváraní kúpnych zmlúv, ktorými mali byť na žalovaného prevedené aj označené nehnuteľnosti, nezodpovedá kritériám obvyklosti, spravodlivosti a poctivosti. Označené právne úkony boli uskutočnené medzi osobou úpadcu a žalovaným 1/, ktorej štatutárnymi zástupcami boli totožné fyzické osoby Ing. B. S., ktorý bol od 30. 11. 1994 až doposiaľ členom štatutárneho orgánu dlžníka a Ing. B. S., ktorý bol súčasne v čase najmenej od 10. 05. 1995 do 29. 11. 2004 vo funkcii člena predstavenstva spoločnosti S. I., a. s., pričom je aj členom predstavenstva žalovaného 2/.

Žalovaní 1/ a 2/ navrhli rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že vzhľadom na to, že žalobca osobitný postup excindačnej žaloby podľa § 19 ods. 2 ZKV nedodrжал, nemôže mať naliehavý právny záujem na podaní všeobecnej určovacej žaloby, ktorou sa domáha určenia, že sporné veci patria do konkurznej podstaty. Poukázali na to, že ustanovenie § 14 ods. 1 písm. a/ a c/ ZKV síce priznávajú správcovi po vyhlásení konkurzu aktívnu legitimáciu na podanie žaloby, ale vôbec z nich nevyplýva, že správca má na určení, že vec patrí do konkurznej podstaty úpadcu, naliehavý právny záujem, ktorý je v zmysle § 80 písm. c/ O. s. p. nevyhnutným predpokladom úspešnosti takejto žaloby. Napriek tomu, že súd prvého stupňa zamietol žalobu už na základe toho, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na určení, že sporné veci patria do konkurznej podstaty úpadcu, súd prvého stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku zaoberal aj otázkou neplatnosti alebo neúčinnosti predmetných kúpnych zmlúv a dospel

k záveru, že tieto kúpne zmluvy sú platné. Súd prvého stupňa v záujme právnej istoty bol povinný zohľadniť rozsudok Okresného súdu B. z 28. 02. 2001, sp. zn. 4C/69/99, aj v rámci posudzovania dôvodnosti tvrdení žalobcu, týkajúcich sa neplatnosti predmetných kúpnych zmlúv. Zdôraznili ďalej, že žaloba o určenie neúčinnosti predmetných kúpnych zmlúv bola rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 11. 11. 2005, sp. zn. 3Cb/361/2001, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. 08. 2009, sp. zn. 1Obo/36/2008, právoplatne zamietnutá, preto výhrada žalobcu o právnej neúčinnosti odporovateľného právneho úkonu z dôvodu vytunelovania úpadcu na úkor uspokojenia konkurzných veriteľov je irelevantná. Poukázali na správnosť záveru súdu prvého stupňa, že štatutárni zástupcovia úpadcu neboli uznaní za vinných zo spáchania skutku opísaného v citovanom uznesení Krajskej prokuratúry v Bratislave, a že pokiaľ ide o posúdenie uvedeného skutku z hľadiska neplatnosti či neúčinnosti právnych úkonov, táto skutočnosť už bola posúdená súdmi so záverom, že nejde o neplatné ani neúčinné právne úkony.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a po prejednaní odvolania bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa ust. § 80 písm. c/ O. s. p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä c) o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa ust. § 6 ods. 1, 2 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších zmien (ďalej len ZKV) majetok, podliehajúci konkurzu, tvorí konkurznú podstatu (ďalej len „podstata“). Podstatu tvoria veci, byty a nebytové priestory, práva a iné majetkové hodnoty (ďalej len „majetok“), ktoré patrili dlžníkovi v deň vyhlásenia konkurzu, a majetok, ktorý dlžník nadobudol počas konkurzu, ako aj majetok, ktorým dlžník zabezpečil svoj záväzok.

Podľa ust. § 18 ods. 1 ZKV súpis podstaty (ďalej len „súpis“) vykoná správca podľa pokynov súdu s použitím zoznamu predloženého úpadcom. Ak úpadca nesplnil povinnosti podľa § 17 ods. 1 a 2, uloží mu súd, aby sa dostavil na spísanie zápisnice o zozname majetku a aby vydal potrebné listiny správcovi.

Podľa ust. § 19 ods. 1 ZKV, ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch, uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie veci do súpisu.

Žalobca vylúčeným návrhom na samostatné konanie uplatnil určovaciu žalobu v zmysle ust. § 80 písm. c/ O. s. p., ktorou sa domáhal určenia vyššie presne špecifikovaných nehnuteľností, že patria do konkurznej podstaty úpadcu B. S., a. s., B.

Z obsahu spisu a predložených listinných dokladov bolo zistené, že na majetok úpadcu bol vyhlásený konkurz uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. K 29/93-38 zo dňa 22. 04. 1998 a ustanovený správca konkurznej podstaty JUDr. J. J. Správca konkurznej podstaty sa žalobou, vedenou v konaní na Okresnom súde v Bardejove pod sp. zn. 4C 69/99 domáhal určenia vlastníctva nehnuteľností, ktoré sú predmetom určenia tohto konania, že patria do konkurznej podstaty, a vydania hnutel'ných vecí v príslušných zmluvách, špecifikovaných z dôvodu porušenia ustanovení dohodovacieho konania podľa konkurzného zákona o zákaze scudzovania a zaťažovania majetku bez súhlasu rady veriteľ'ov, v dôsledku čoho považoval tieto právne úkony absolútne neplatné. Okresný súd v Bardejove rozsudkom zo dňa 28. 02. 2001 žalobu v celom rozsahu zamietol, okrem iných v odôvodnení dôvodov, z dôvodu, že v konaní bolo preukázané, že rada veriteľ'ov dala súhlas k nakladaniu majetku úpadcu dňa 07. 10. 1993, ako to vyplýva zo zápisnice č. 1 zasadnutia rady veriteľ'ov, zápisnice č. 3 zo dňa 30. 11. 1993, zápisnice č. 6 zo dňa 07. 04. 1994 a ďalších, zaujal stanovisko k namietanej cene, dobrým mravom a procesnej chybe žaloby.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 11. 11. 2005 č. k. 3Cb/361/2001-469 zamietol žalobu, ktorou sa JUDr. J. J., správca konkurznej podstaty úpadcu, domáhal neúčinnosti právnych úkonov, okrem iných aj kúpnej zmluvy zo dňa 13. 09. 1995, podľa ktorej došlo k prevodu špecifikovaných nehnuteľností na žalovaného 1/ a ktoré sú aj predmetom určenia v tomto konaní. Odvolací súd rozsudkom zo dňa 12. 08. 2009 rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny vo veci samej potvrdil.

V danej veci sa žalobca – správca konkurznej podstaty úpadcu domáha určenia, že uvedené nehnuteľnosti patria do konkurznej podstaty úpadcu. Podanú žalobu o určenie žalobca dôvodil odporovateľnosťou právnych úkonov úpadcu, na základe ktorých došlo

k prevodu majetku úpadcu na žalovaného 1/ a následne na žalovaného 2/ z dôvodu personálneho prepojenia v spoločnosti úpadcu, žalovaného 1/, žalovaného 2/ a pobočky V. B. a neexistenciou súhlasu s prevodom majetku Rady veriteľov v dohodovacom konaní (č. I. 2, č. I. 105).

Žaloba o určenie práva alebo právneho vzťahu má svoj základ v ustanovení § 80 písm. c/ O. s. p., podľa ktorého návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Základným procesným predpokladom úspešnosti takejto žaloby je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Naliehavý právny záujem na určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, je daný najmä tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu, alebo kde by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým. Žaloba domáhajúca sa určenia podľa § 80 písm. c/ O. s. p. nemôže byť spravidla opodstatnená tam, kde možno žalovať o splnenie povinnosti podľa písm. b/ tohto ustanovenia. Aj v prípade, keď možno žalovať o splnenie povinnosti, môže byť naliehavý právny záujem na určení daný vtedy, ak sa tým vytvorí pevný právny základ pre právne vzťahy medzi účastníkmi a predíde sa tak prípadným ďalším žalobám o plnenie, alebo ak žaloba o splnenie povinnosti nerieši alebo nemôže riešiť celý obsah alebo dosah sporného právneho vzťahu alebo práva.

V danej prejednávanej veci neboli splnené zákonné podmienky pre určovací žalobu, a to nebola splnená podmienka existencie naliehavého právneho záujmu na takomto určení. Určenie, že predmetné nehnuteľnosti patria do konkurznej podstaty, neohrozí právo žalobcu na zaradenie vecí, v danom prípade nehnuteľností do konkurznej podstaty, ani nezlepší jeho právne postavenie. Ako vyplýva z citovaných ustanovení konkurzného zákona, správca konkurznej podstaty v konkurznom konaní zisťuje majetok úpadcu, a po zistení rozsahu majetku, tento zapíše do súpisu majetku patriaceho do konkurznej podstaty. Takéto oprávnenie a povinnosť ukladá správcovi priamo zákon a predpokladá účasť úpadcu a pokyny súdu (§ 6, § 18 ZKV). Pokiaľ sú pri súpise majetku úpadcu nejaké pochybnosti, týkajúce sa vecí zapísaných do súpisu, má správca právo zapísať vec do súpisu s poznámkou o iných nárokoch, či už osôb alebo právnych dôvodov, ktoré takéto zápisy spochybňujú (§ 19 ZKV). Z uvedeného je zrejmé, že postavenie správcu konkurznej podstaty je dané priamo zákonom a umožňuje mu realizáciu ochrany a nakladania s majetkom úpadcu na zabezpečenie cieľov

konkurzného konania. V tomto aj s poukazom na citované ustanovenia konkurzného zákona nie je obmedzený, pričom tomuto postupu nebráni ani zápis v katastri nehnuteľností a z tohto dôvodu nemôže ani pociťovať neistotu svojho postavenia alebo ohrozenie práv správcu pri zisťovaní a vykonaní súpisu majetku úpadcu. Z uvedeného dôvodu preto nie je daný naliehavý právny záujem na určení, či predmetné nehnuteľnosti patria do konkurznej podstaty, nakoľko konkurzný zákon umožňuje správcovi konkurznej podstaty a ukladá mu súčasne povinnosť majetok úpadcu zistiť a zapísať do súpisu konkurznej podstaty.

V danom prípade nebol naliehavý právny záujem preukázaný žalobcom a zistený súdom prvého stupňa, čím nebola splnená základná zákonná podmienka pre zisťovanie, či právny vzťah alebo právo, požadované žalobcom na určenie, existuje a z tohto dôvodu sa odvolací súd ani nezaoberal skúmaním ostatných namietaných skutočností žalobcom.

Námietka odvolateľa, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je charakterizované absenciou riadneho a preskúmateľného odôvodnenia, nie je dôvodná. Súd prvého stupňa sa v odôvodnení zaoberal skúmaním splnenia zákonnej podmienky naliehavého právneho záujmu a z tohto dôvodu aj vplyvu výrokov predchádzajúcich rozhodnutí v iných konaniach (sp. zn. 4C 69/99 a 3 Cb 361/2001) na túto otázku v zmysle ust. § 159 ods. 2 O. s. p., ako aj v tejto súvislosti skúmaním naliehavého právneho záujmu aj vo vzťahu na ust. § 19 ZKV, podľa ktorého správca zapisuje veci do konkurznej podstaty.

Súd prvého stupňa sa nesprávne zaoberal aj vecnými námietkami žalobcu, ktorý postup vylučovala skutočnosť absencie podmienky prípustnosti predmetnej žaloby, spočívajúcej v neexistencii naliehavého právneho záujmu.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 219 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa ust. § 142 ods. 1 prvá veta O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odvolačí súd v zmysle ust. § 142 ods. 3 a § 224 ods. 1 O. s. p. priznal v konaní úspešným žalovaným náhradu trov odvolacieho konania, a to trovy právneho zastúpenia za 1 úkon právnej pomoci, vyjadrenie k odvolaniu žalobcu vo výške 58,69 Eur za jeden úkon právnej pomoci, paušálnu náhradu 1 x 7,63 Eur, spolu náhradu trov právneho zastúpenia 66,32 Eur v zmysle ust. § 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. f/, vyhl. č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších zmien.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 30. apríla 2012

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová